

Arrest

nr. 42 558 van 29 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2010 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart in het Rijk te zijn binnengekomen op 20 januari 2010 en diende dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 9 februari 2010 neemt de gemachtigde van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een E.U.-onderdaan, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…) A. Feitenrelaas

Uit uw verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u een Bulgaars staatsburger van Roma origine bent. In de vragenlijst die u er invulde, verklaarde u dat jullie geen werk noch geld hadden in Bulgarije en jullie zelf niet konden onderhouden. U bent ziek en niemand kan er voor u zorgen. Uw zoon, G., heeft reeds eerder het land verlaten. Hij werkte 2 à 3 maanden maar werd daar niet voor

betaald. Hij werd eveneens bedreigd. U reisde op 19 januari 2010 met uw man G.Y.Y. (...) per vliegtuig naar België waar u de volgende dag uw asielaanvraag indiende. Nog andere familieleden kwamen toen ook naar België : G.Y. (...) en diens partner I.D. (...), en S.N.S. (...) en diens vrouw G.S.Y. (...). U bent in het bezit van uw identiteitskaart.

B. Motivering

Uit uw vragenlijst/verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u uw asielaanvraag grotendeels baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot G.Y.Y. (...). In de beslissing van uw man werd er besloten dat er uit jullie verklaringen niet duidelijk blijkt dat er wat jullie betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat jullie een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot deze conclusie hebben geleid werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw echtgenoot :

"Artikel 57/6, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaring niet duidelijk blijkt dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten, in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat "gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn" (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008). Dit brengt met zich mee dat een asielaanvraag slechts in overweging wordt genomen indien de EU-onderdaan duidelijk aantoonst dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

U verklaart (CGVS p. 2) dat u eind juli 2009 asiel aanvraagde in Finland omwille van dezelfde redenen als die u aanhaalt tijdens uw asielaanvraag voor de Belgische asielinstanties, met name werkloosheid, onvoldoende financiële middelen, racisme, en de gezondheidstoestand van uw vrouw.

U verklaart (CGVS p. 5) dat werkgevers mensen zoeken met meer gespecialiseerde opleidingen maar dat u hier niet aan voldeed omdat u enkel lager onderwijs heeft gevolgd. Wat betreft jullie financiële problemen verklaart u (CGVS p. 4-5) dat u na uw ontslag begin jaren negentig slechts gedurende enkele maanden een uitkering kreeg. Deze sociale steun werd stopgezet omdat u een privé woning aan het bouwen was en daartoe een staatslening afbetaalde. Volgens de wet had u daarom geen recht meer op sociale steun hetgeen geldt voor iedereen. U verklaart verder (CGVS p. 7) dat u nooit problemen heeft gekend met de politie maar wel met Bulgaarse burgers; die beledigden en bedreigden u. Noch u noch uw familie zijn ooit fysiek aangevallen geweest. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat deze problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn en niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In uw relaas kan immers geen aanwijzing van een intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of uw fysieke integriteit door de Bulgaarse autoriteiten of door derden worden gevonden.

Ook moet worden vastgesteld dat u onvoldoende heeft geprobeerd om een oplossing voor uw problemen te bekomen. Bij terugkeer uit Finland heeft u omwille van dezelfde reden als voorheen (met name uw sociale steun werd stopgezet omdat u een privé woning aan het bouwen was en daartoe een staatslening afbetaalde) niet opnieuw de sociale dienst opgezocht. U heeft evenmin elders informatie ingewonnen over uw situatie noch u op de hoogte gesteld of uw situatie eventueel veranderd was. Bij terugkeer uit Finland stelde u vast dat enkele ramen van het huis waren stukgegooid, u vermoedt door racisten. U diende geen klacht in omdat dit zinloos is indien je niet weet wie de daders zijn (CGVS p. 8), hetgeen onafdoende is.

Wat de gezondheidsproblemen van uw vrouw betreft verklaart u (CGVS p. 2) dat jullie onvoldoende geld hadden om haar te laten behandelen. Bij verdere bevraging blijkt (CGVS p. 6) dat uw vrouw wel behandeld werd door een dokter waarvoor zij diende te betalen, hetgeen voor iedereen geldt. Uw vrouw was echter niet in orde met de sociale zekerheid omdat zij haar maandelijkse bijdrage niet had betaald. Gevraagd of uw vrouw recht had op dringende medische hulp verklaart u (CGVS p. 7) dit niet te weten, hetgeen bijzonder merkwaardig is aangezien jullie net een gebrek aan behandeling aanklagen. Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde."

Uit de door u ingevulde vragenlijst blijkt verder dat uw zoon, G., reeds eerder het land had verlaten. U verklaart omtrent zijn problemen dat hij 2 à 3 maanden werkte maar daar niet voor betaald werd hetgeen onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire beschermingen te worden beschouwd. U verklaart ook dat uw zoon G. eveneens werd bedreigd. Uw echtgenoot verklaart omtrent deze bedreigingen (CGVS man p. 7) dat jullie nooit problemen hebben gekend met de politie maar wel met Bulgaarse burgers; die beledigden en bedreigden jullie. Hij verklaart ook (CGVS man p. 8) dat niemand van de familie ooit fysiek is aangevallen geweest. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat deze problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn en niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In jullie relaas kan immers geen aanwijzing van een intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of uw fysieke integriteit door de Slovaakse autoriteiten of door derden worden gevonden.

Verder moet worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs heeft dat u en uw man in Bulgarije dergelijke problemen kenden. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij bewijst dat hij in zijn land inderdaad problemen heeft gekend. Vanwege uw passieve houding wordt uw ingeroepen vrees op ernstige wijze ondermijnd.

Er dient te worden vastgesteld dat u zich wegens medische redenen (zie medisch attest dd. 25/01/2010) niet heeft aangemeld op 28 januari 2010 voor uw gehoor op het Commissariaat-generaal. Tijdens het gehoor van uw echtgenoot werd hem gevraagd dat u alle elementen die de reden van uw vlucht vormen op papier zou zetten en ons op 1 februari 2010 per fax vanuit het centrum waar u verblijft zou bezorgen. Mijn vraag hiertoe werd u schriftelijk, in de Bulgaarse taal opgesteld, meegegeven (zie blauwe map in uw administratief dossier). Anno 3 februari 2010 heeft u mij nog geen schriftelijke verklaring bezorgd. Aldus heb ik u ruimschoots de kans gegeven om uw vluchtmotieven uiteen te zetten en acht ik het, gelet op bovenstaande vaststellingen, niet langer noodzakelijk dat u nog zou gehoord worden in het kader van uw asielaanvraag.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw familieleden G.Y. (...) en diens partner I.D. (...), en S.N.S. (...) en diens vrouw G.S.Y. (...), eveneens een beslissing van weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag werd genomen.

Bijgevolg blijkt uit de elementen van uw asieldossier niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij een schending aan van artikel 5 en 14 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Ter adstruering van het enige middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

“(…) Schending van artikel 5 en 14 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (B.S., 19 augustus 1955, err., B.S., 29 juni 1961)

Onterecht heeft het Commissariaat Generaal de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging genomen.

Verzoeker heeft immers wel degelijk concrete en persoonlijke elementen naar voor gebracht waaruit blijkt dat zijn Roma origine voor hem in zijn thuisland wel degelijk parten speelt.

Zo heeft hij voldoende aangetoond dat hij slachtoffer is van racisme en dit gestaafd met concrete voorbeelden (oa de vernieling van zijn huis,...)

Het argument van het Commissariaat Generaal dat er onvoldoende beroep werd gedaan op de lokale autoriteiten houdt geen steek. Er kan aan een gerechtelijk apparaat van een land waar zelfs kan getwijfeld worden of mensen die zich uitgeven voor politiemann ook daadwerkelijk politiemann zijn (conform reisadvies FOD Buitenlandse zaken) geen enkele geloofwaardigheid worden gehecht, laat staan een effectieve rechtsbescherming kan bieden.

De bestreden beslissing schendt dan ook art 5 van het EVRM (recht op veiligheid) en art. 14 EVRM (verbod van discriminatie).

Door de bestreden beslissing wordt verzoeker immers teruggestuurd naar een land waar de agressie en discriminatie schering en inslag zijn en de veiligheid niet kan worden gegarandeerd.

De beslissing schendt dan ook het EVRM.

Het eerste en enige middel is dan ook gegrond. (...)”

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat zij na zorgvuldig en individueel onderzoek tot de conclusie gekomen is dat uit de door de verzoekende partij ingeroepen moeilijke socio-economische situatie niet kan worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, dat de bestreden beslissing terecht vaststelt dat de door de verzoekende partij aangehaalde verklaringen niet blijkt dat er wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoekende partij reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dat een reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad voor (onafhankelijke) instanties, belast met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging van asielzoekers, dat de Commissaris-generaal geen uitspraak doet over burgerlijke rechten en overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens het EVRM geen recht op asiel geeft, en dat voor zover de verzoekende partij de schending al op ontvankelijke wijze inroept, de schending ervan niet dienstig aangevoerd wordt tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de Commissaris-generaal waarbij, zonder en terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de al dan niet inoverwegingname van de asielaanvraag uitspraak wordt gedaan.

In haar repliekmemorie herhaalt de verzoekende partij integraal wat zij reeds stelde in haar inleidende verzoekschrift.

2.2 Artikel 14 van het EVRM, dat geen algemene bepaling inzake gelijkheid voor de wet omvat, kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, enkel aangevoerd worden in combinatie met een van de andere rechten of vrijheden vermeld in dit het verdrag. Hierbij dient te worden opgemerkt dat overeenkomstig deze bepaling niet alleen de in het Verdrag, maar ook in de aanvullende protocollen gegarandeerde rechten en vrijheden zonder discriminatie verzekerd moeten worden (J. VANDE LANOTTE en G. GOEDERTIER, *Overzicht publiek recht*, Brugge, Die Keure, 2001, 343). De verzoekende partij blijft evenwel in gebreke aan te tonen dat uit de bestreden beslissing enige

discriminatie met betrekking tot de door het EVRM of de aanvullende protocollen verzekerde rechten en vrijheden kan afgeleid worden.

Aangezien de verzoekende partij niet het voorwerp uitmaakt van enige vrijheidsberovende maatregel, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat de aangevoerde schending van artikel 5 van het EVRM juridische grondslag mist (RvS 5 januari 2007, nr. 166.371).

Bovendien stelt de verzoekende partij dat zij wel degelijk concrete en persoonlijke elementen naar voor gebracht heeft waaruit blijkt dat haar Roma origine voor haar in haar thuisland wel degelijk parten speelt, dat zij voldoende heeft aangetoond dat zij als Roma zigeuner gediscrimineerd wordt in Bulgarije en hierbij verwijst naar het 'reisadvies FOD Buitenlandse zaken'. Het lijkt de bedoeling van de verzoekende partij te zijn om aan de hand van haar betoog de Raad haar aanvraag te laten heronderzoeken. Het behoort evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. De verzoekende partij maakt tevens met betreffend betoog op generlei wijze aannemelijk dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in alle redelijkheid tot de door hem in de bestreden beslissing gedane vaststelling kon komen. Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met zijn gevolgtrekkingen volstaat evenwel niet om de motieven te weerleggen. De Commissaris-generaal is *in casu* alle pertinente gegevens nagegaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen. De door de verzoekende partij aangevoerde grieven maken geenszins aannemelijk dat de Commissaris-generaal niet in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing is gekomen. Tot slot dient te worden opgemerkt dat het 'reisadvies FOD Buitenlandse zaken' een niet-bindend reisadvies betreft voor Belgen die naar het buitenland reizen en dat dergelijk advies steeds omzichtig en allesomvattend is opgesteld.

Het enige middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en tien door:

mevr. Ch. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS